

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Handleitung Zu leichterem Gebrauch Der Geist- und Sittlichen Unterrichten In Ewigen Wahrheiten

Calino, Cesare

Augspurg ; Graez, 1744

VD18 80280064

Ex Libro Genesis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49389](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49389)

INDEX
 SENTENTIARUM SACRÆ
 SCRIPTURÆ,
 QUÆ DUODECIM IN LIBRIS IN-
 STRUCTIONUM MORALIUM R. P. CÆ-
 SARIS CALINI NONNIHIL UBERIUS,
 ET UTILIUS EXPLI-
 CANTUR.

*Ubi numerus primus Romanus Libri Sacri Caput,
 alter communis Capitis versiculum denotat ad læ-
 vam, uti similiter alius Romanus, post Sententiam
 Tomulum, seu Mensem Calinianum, alter autem
 communis ejus Paginam significat; Nota ve-
 rò &c. indicat, eo loco contextum sacrum
 largiùs adduci.*

Ex Libro Genesis.

Cap. Vers.

- I. 26. Faciamus hominem ad imaginem, &
 similitudinem nostram. Tom. IX. Pag. 239.
 31. Vidit DEus cuncta, quæ fecerat, & e-
 rant valde bona. VII. 519.
 II. 7. Formavit Dominus DEus hominem de
 limo terræ. IX. 239.
 16. Ex omni ligno Paradisi comede; de li-
 gno autem scientiæ boni, & mali ne co-
 medas. I. 102.

R. P. Calini, S. J. Index. s III. 6.

Cap. Vers.

- III. 6. Vidit igitur mulier, quòd bonum esset lignum advescendum, & pulchrum oculis, aspectúque delectabile. V. 41. & I. 349.
8. Et cùm audissent vocent DEI &c. abscondit se Adam, & uxor ejus à facie Domini in medio ligni Paradisi &c. Timui, eò quòd nudus essem, & abscondi me. I. 316.
12. Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi. V. 296.
15. Inimicitias ponam inter te, & mulierem - - ipsa conteret caput tuum. XII. 479.
19. Quia pulvis es, & in pulverem revertêris. IX. 240.
- IV. 6. Quare iratus es, cur concidit facies tua? &c. III. 464.
7. Statim in foribus peccatum aderit. I. 328.
13. Major est iniquitas mea, quàm ut veniam merear. I. 460.
- VI. 3. Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est. XII. 449.
4. Gigantes erant super terram in diebus illis. Isti sunt potentes à sæculo, viri famosi. IX. 3.
5. Videns autem DEus, quòd multa malitia hominum esset in terra &c. pœnituit eum, quòd hominem fecisset in terra, & tactus dolore cordis intrinsecùs, delebo, inquit, hominem, quem creavi. V. 151.
6. Pœnituit eum, quòd hominem fecisset &c. *uti supra.* I. 308.

VII. 1.

Cap. Vers.

- VII. 1. Vidi enim te justum coram me. II. 181. & IX. 389.
- IX. 3. Omnes pisces maris manui vestræ traditi sunt, & omne, quod movetur, & vivit, erit vobis in cibum. Quasi olera virentiæ tradidi vobis omnia. V. 43.
4. Tradidi vobis omnia, excepto, quòd carnem cum sanguine non comedetis. V. 44.
- XI. 4. Venite, faciamus nobis civitatem, & turrim, cujus culmen pertingat ad cœlum, & celebremus nomen nostrum. VI. 29. & V. 580.
- XII. 14. Flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum ejus propter Saram uxorem Abraham. V. 182.
- XIII. 7. Facta est rixa inter pastores gregum Abraham, & Loth. Dixit ergo Abraham ad Loth: ne, quæso, sit jurgium inter me, & te, & inter pastores meos, & pastores tuos. VI. 361.
13. Homines autem Sodomitæ erant homines pessimi, & peccatores coram Domino nimis. V. 150.
- XVI. 4. At illa concepisse se videns despexit Dominam. V. 599.
- XIX. 11. Eos, qui foris erant, percusserunt cæcitate à minimo usque ad maximum, ita ut ostium invenire non possent. VIII. 215.
- XX. 3. En morieris propter mulierem, quam tulisti; habet enim virum. V. 183. &c.

Cap. Vers.

16. Hoc erit in velamen oculorum tuorum ad omnes, qui tecum sunt, & quocunque perrexeris, mementoque, te deprehensam. II. 89.
- XXI. 11. Dure accepit hoc Abraham. IX. 458.
16. Per memetipsum juravi. II. 187.
- XXII. 2. Tolle filium tuum primogenitum, quem diligis, Isaac, & vade &c. VII. 535.
9. Cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. XII. 88.
13. Vidit post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. XI. 38.
14. Appellavitque nomen loci illius: Dominus videt. II. 182.
18. Quia obedisti voci meæ. &c. IX. 344.
- XXIII. 7. Adoravit populum terræ, filios videlicet Heth. II. 340.
11. Nequaquam ita fiat, Domine mi, sed tu magis ausculta, quod loquor. Agrum trado tibi, & speluncam, quæ in eo est, præsentibus filiis populi: sepeli mortuum tuum. IX. 472. &c.
- XXIV. 44. Ipsa est mulier, quam præparavit Dominus filio Domini mei. XII. 480.
63. Egressus fuerat ad meditandum in agro. I. 26.
- XXV. 27. Jacob autem vir simplex. VIII. 334.
- XXVI. 5. Dabo posteris tuis universas regiones has, eò quòd obedierit Abraham voci meæ,

Cap. Vers.

meæ, & custodierit præcepta, & mandata
mea. IX. 344.

14. Ob hoc invidentes ei Palæsthini, VI.
369.

16. Recede à nobis &c. VI. 524. &c.

XXVII. 34. Irrugiit clamore magno: cum
g-
ulatu flevit. III. 397.

41. Dixit Esau in corde suo: venient dies
patris mei, & occidam Jacob fratrem meum.
XI. 368.

46. Tædet me vitæ meæ propter filias Heth:
si acceperit Jacob Uxorem de stirpe hu-
jus terræ, nolo vivere. VI. 395.

XXIX. 17. Terribilis est locus iste: non est
hic aliud nisi domus DEI, & porta cœli.
XII. 543.

XXXI. 14. Nunquid habemus residui quid-
quam in facultatibus, & hæreditate do-
mûs patris nostri? Nõne quasi alienas re-
putavit nos, & vendidit, comeditque
pretium nostrum. V. 503.

XXXII. 16. Non dimittam te, nisi benedixeris
mihi. X. 469.

XXXIII. 3. Progrediens adoravit pronus in
terram septies. II. 340.

XXXIV. 23. Die tertio, quando gravissimus
vulnerum dolor est. X. 70.

XXXVIII. 7. Fuit Her nequam in conspectu
Domini, & ab eo occisus est. &c. V. 182.

XXXIX. 5. Benedixitque Dominus domui Æ-
gyptii

Cap. Vers.

- gyptii propter Joseph, & multiplicavit &c.
VII. 17.
- XLII. 9. Tunc demum reminiscens pincernarum magister ait: confiteor peccatum meum &c. VII. 9. 336.
- XLII. 21. Meritò hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum. IV. 560.
- XLIII. 26. Adoraverunt proni in terram &c. II. 341.
- XLVII. 25. Respiciat nos tantum Dominus noster, & læti serviemus Regi. I. 93.
- XLVIII. 10. Angelus, qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris istis. X. 469.
- XLIX. 10. Non auferetur sceptrum de Juda, & dux &c. VII. 224.
26. Benedictiones patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum ejus, donec veniret desiderium collium æternorum, fiant in vertice Joseph, & in capite Nazaræi. XII. 113.

Ex Libro Exodi.

- I. 9. Ecce populus filiorum Israël multus, & fortior nobis est. Venite, sapienter opprimamus eum. VI. 445.
21. Quia timuerunt obstetrices Deum, ædificavit eis domos. VII. 14.
- II. 9. Accipe puerum istum, & nutri mihi. I. 55.

13. Quare